

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 11Co/111/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6122425793
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 02. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Tichý
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2024:6122425793.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Tichého a členov senátu JUDr. Evy Malíkovej a JUDr. Vladimíra Topoľančíka, v spore žalobcu: PM-Rent, s. r. o., so sídlom Závodská cesta 3911/24, 010 01 Žilina, IČO: 53 951 387, právne zastúpený: ADVOKÁTI Müller & Dikoš, s.r.o., so sídlom Tolstého 1201/20, 010 01, Žilina, IČO: 36 864 455, proti žalovanému: KOOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, so sídlom Štefanovičova 4, 816 23, Bratislava - Staré mesto, IČO: 00 585 441, o zaplatenie 314,36 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Žilina č. k. 14C/46/2022 - 69 zo dňa 23.05.2023 v spojení s opravným uznesením Okresného súdu Žilina č. k. 14C/46/2022 - 122 zo dňa 07.11.2023, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie v spojení s opravným uznesením **p o t v r d z u j e .**

Žalovaný **j e p o v i n n ý** nahradiť žalobcovi trovy odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Žilina (ďalej len „okresný súd“ alebo „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom v spojení s opravným uznesením žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 314,36 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 314,36 eur od 01.12.2021 do zaplatenia v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku a žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100%. Rozsudok súdu prvej inštancie sa opiera o ustanovenia § 442 ods. 1, § 524 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, § 4 ods. 1, 2 zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla.

1.1. Súd prvej inštancie z vykonaného dokazovania považoval za preukázané, že dňa 12.08.2021 došlo v Považskom Chlmcí k dopravnej nehode, pri ktorej došlo k poškodeniu motorového vozidla značky Mazda CX5, EČV: A., ktorého držiteľom v čase dopravnej nehody bola A.B. K dopravnej nehode došlo prevádzkou motorového vozidla Volvo N36, EČV: A., ktoré bolo v danom čase povinne zmluvne poistené u žalovaného. Poškodená nechala vykonať opravu uvedeného motorového vozidla, na ktorú bezprostredne nadväzovalo uzavretie zmluvy o nájme dopravného prostriedku č. 22/2021 zo dňa 31.08.2021, na základe ktorej žalobca prenajal poškodenej náhradné motorové vozidlo značky Volkswagen Passat Variant BiTDI, EVČ: A. v čase od 31.08.2021 do 27.09.2021.

1.2. Súd prvej inštancie konštatoval, že po ukončení doby nájmu vystavil žalobca poškodenej faktúru č. 0262021 zo dňa 27.09.2021, splatnú dňa 12.10.2021 na sumu 1.290,- eur za 28 dní, pričom výška denného nájmu predstavovala 45,- eur. Žalobca si zároveň fakturoval i jednorazový poplatok za pristavenie a prevzatie náhradného vozidla vo výške 30,- eur.

1.3. Ďalej z vykonaného dokazovania mal súd prvej inštancie za preukázané, že zmluvou o postúpení pohľadávky postúpil nájomca - poškodená ako postupca postupníkovi - žalobcovi pohľadávku voči KOOOPERATIVA poisťovňa a.s., ako likvidačný zástupca, ktorý rieši škodu spôsobenú vozidlom Volvo N36, EČV: A. vo výške 1.290,- eur, z titulu jeho nároku voči poisťovni podľa § 4 zákona č. 381/2001 Z.z. na náhradu účelne vynaložených nákladov za nutné užívanie náhradného vozidla v príčinnej súvislosti so škodou zo dňa 12.12.2021 na vozidle Mazda CX5, EČV: A., vrátane všetkého príslušenstva. V bode 4 bola dohodnutá odplata vo výške 1.290,- eur, ktorá zodpovedá faktúre č. 0262021 vystavenej Náhradným vozidlom ako prenajímateľom postupcovi ako nájomcovi náhradného vozidla Volkswagen Passat Variant BiTDI, EČV: A.. V čl. 5 si strany dohodou vzájomné nároky, odplatu za postúpenie pohľadávky a pohľadávku za prenájom vozidla vzájomne započítali. Postúpenú pohľadávku sa zaviazal vymáhať vo vlastnom mene žalobca. Postúpenie pohľadávky bolo oznámené žalovanému ako dlžníkovi oznámením postupcu z 27.09.2021. Žalobca si uplatnil náhradu škody z postúpenej pohľadávky u žalovaného listom zo dňa 27.09.2021. Žalovaný listom zo dňa 16.11.2021 žalobcovi oznámil, že došlo k skončeniu prešetrovania a že poistné plnenie predstavuje sumu 975,64 eur s odčítaním neprimeraných nákladov na náhradne vozidlo – 255,- eur, 0,01 eur/km spolu - 11,50,- eur, rozdiel technických hodnôt - 47,86,- eura nepriznaním poplatku za pristavenie a odovzdanie vozidla 30,- eur. Oznámením zo dňa 27.8.2021 bolo oznámené žalovanej ku škodovej udalosti č. 9570073376 zo dňa 12.8.2021, že škoda na jej vozidle bolo vyhodnotená ako parciálna, ak dôjde k zisteniu väčšieho rozsahu poškodenia, bude nevyhnutné zabezpečiť zdokumentovanie poškodených častí a požiadať o posúdenie ekonomickej opraviteľnosti vozidla. Listom zo dňa 22.09.2021 žalovaný oznámil poškodenej, že škodu vyhlásil za totálnu škodu - neekonomickú opravu. List zaslal mailom (elektronicky v prílohe) na adresu servisu.

1.4. Súd prvej inštancie s poukazom na príslušné zákonné ustanovenia i dokazovaním ustálený skutkový stav veci ustálil, že je daná aktívna vecná legitímácia žalobcu na požadovanom určení a za nesporné považoval, že po dobu opravy nemohla poškodená motorové vozidlo užívať za účelom prepravy a bola nútená prenajať si náhradné motorové vozidlo za dohodnutú odplatu. Tento nárok bol vyúčtovaný faktúrou v zmysle zmluvy.

1.5. Súd prvej inštancie ďalej konštatoval, že poškodená mala voči žalobcovi zároveň záväzok titulom úhrady nájomného, a zároveň pohľadávku titulom odplaty za postúpenú pohľadávku na náhradu škody. Žalobca mal voči poškodenej pohľadávku na nájomnom (za užívanie vozidla) a záväzok zaplatiť odplatu za postúpenú pohľadávku. Tým, že si strany (poškodená a žalobca) započítali vzájomné pohľadávky, stretli sa pohľadávka žalobcu (prenajímateľa vozidla) za nájomné (voči poškodenej ako nájomcovi) a pohľadávka poškodenej - nájomcu na odplatu za postúpenú pohľadávku a vzájomne zanikli. Nezanikla tým však postúpená pohľadávka, ktorá bola predmetom postúpenia, ktorá nebola a nemohla byť predmetom započítania (predmetom započítania bolo nájomné oproti odplate za postúpený pohľadávku).

1.6. Vo vzťahu k posúdeniu uplatneného nároku súd prvej inštancie konštatoval, že v konaní bolo preukázané, že poistenec žalovaného zavinil vznik nehody a poškodil právnenému predchodcovi žalobcu osobné motorové vozidlo, ktoré pre odstránenie následkov škody a navrátenie veci do pôvodného stavu poškodená nechať opraviť, avšak oprava bolo vyhodnotená ako nerentabilná, kde výška by presahovala cenu vozidla. Uvedené skutočnosti neboli sporné.

1.7. Ďalej súd prvej inštancie dôvodil, že v konaní je spor najmä o primeranú dĺžku nájmu náhradného vozidla a nárok na poplatok za pristavenie a prevzatie vozidla vo výške 30,- eur, krátenie nároku s odčítaním neprimeraných nákladov na náhradné vozidlo – 225,- eur, 0,01 eur/km spolu - 11,50,- eur, rozdiel technických hodnôt - 47,86,- eur. V konaní nebola už sporná skutočnosť, že poškodená má nárok počas opravy vozidla na zabezpečenie náhradného vozidla vzhľadom na obvyklé ceny prenájmu obdobných motorových vozidiel v danom mieste a čase (3Mcd0/3/2015). Uvedený nárok bol ustálený aj v súdnej praxi a akceptuje ho aj žalovaný, o čom svedčí aj úhrada nároku za 23 dní užívania.

1.8. Pri určení rozsahu náhrady bolo nesporné, že žalovaný pri hodnotení ekonomickej opravy označil opravu vozidla za nerentabilnú - totálnu škodu, kedy náklady na opravu by prevyšovali hodnotu vozidla. Súd mal preukázané, že uvedená skutočnosť bola oznámená splnomocnenému zástupcovi poškodenej listom zo dňa 22.09.2021.

1.9. Súd prvej inštancie ďalej konštatoval, že v konaní nebolo sporné, že motorové vozidlo bolo po nehode nepojazdné. Až do dňa 22.9.2021 nebolo zrejmé, či motorové vozidlo bude ekonomické opravovať, teda či náklady na opravu vozidla nebudú presahovať hodnotu vozidla pred poškodením. Inštitút totálnej škody - neekonomickéj opravy neupravujú hmotnoprávne ustanovenia zákonov. Inštitút bol zavedený poisťnými podmienkami poisťovní, ktoré kalkulujú s hodnotou vozidla, nákladmi na opravu pri určitej zostatkovej cene vozidla a ich vzájomnom pomere.

1.10. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že ak pri oprave vozidla poškodená má právo používať náhradné vozidlo do času, pokiaľ nie je jeho vozidlo opravené a nemá objektívnu možnosť ním disponovať, tak musí mať právo aj pri zničení veci používať náhradné vozidlo do času, kým mu nie je poskytnutá reparácia, teda nahradená škoda, ibaže by boli zrejmé okolnosti svedčiace o tom, že poškodená má zabezpečené naplnenie potrieb, ktoré zabezpečovala prostredníctvom poškodeného vozidla iným spôsobom, prípadne, že náhradné vozidlo nepotrebuje (§ 415 Občianskeho zákonníka).

1.11. Vo vzťahu k postupu žalovaného, ktorým žalovaný krátil poisťné plnenie, resp. znížil úhradu uplatneného nároku, súd prvej inštancie zdôraznil, že dôvod takéhoto konania v spore žalovaný nezdôvodnil. Podľa § 132 ods. 2 CSP opísanie rozhodujúcich skutočností nemožno nahradiť odkazom na označené dôkazy. Z podaní žalobcu a aj z vyjadrenia poisťovne o šetrení nároku súd zistil, že by sa malo jednať o opotrebenie rozdielu technických hodnôt poškodeného vozidla vo výške 47,86,- eur a prevádzkové náklady za 0,01€/km vo výške 11,50,- eur. Tak ako pri poisťnom konaní ani v konaní pred súdom (čo namietal žalobca) takýto postup zo strany žalovaného však nebol podložený nijakými dôkazmi ani argumentáciou.

1.12. Vo vzťahu k uplatneným úrokom z omeškania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. s tým, že omeškanie stanovil v zmysle § 11 ods. 8 a § 11 ods. 6 písm. a/ zákona č. 381/2001 Z.z. dňom nasledujúcim po uplynutí 15 dňovej lehoty od ukončenia šetrenia. Súd prvej inštancie v tomto rozsahu poukazuje na svoju rozhodovaciu prax potvrdenú nadriadeným súdom, ako aj odôvodnením vysloveným v Náleze Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. III. ÚS 309/2020-33 zo dňa 14.10.2021, ktorým bol zrušený Rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3 Cdo 145/2017 zo dňa 22.11.2018, ktorým aj zaujal zjednocujúce stanovisko vo vzťahu k výkladu ustanovení § 11 ods. 6, 7 a 8 zákona o PZP v spojení s legislatívou Európskej únie. Rovnakým spôsobom rozhodol Ústavný súd SR nálezmi vo veciach sp. zn. III. ÚS 214/2020 a III. ÚS 215/2020.

1.13. Súd prvej inštancie o nároku na náhradu trov konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP. Žalobca mal v konaní plný úspech, na základe čoho mu súd prvej inštancie proti žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

2. Proti predmetnému rozsudku súdu prvej inštancie v spojení s opravným uznesením podal žalovaný v zákonnej lehote odvolanie. Žiadal napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a rozhodnutie alebo zmeniť tak, že odvolací súd žalobu zamietne. Mal za to, že súd prvej inštancie dospel k nesprávnemu vyhodnoteniu skutkového stavu veci, nesprávnym právnym záverom, ktoré zakladajú arbitrárnosť rozsudku. Zároveň mal za to, že súd prvej inštancie svoje závery nedostatočne, resp. v niektorých otázkach žiadnym spôsobom neodôvodnil a nevysvetlil, preto považuje rozhodnutie súdu prvej inštancie za arbitrárne, ktoré porušuje jeho právo na spravodlivý proces.

2.1. Vo vzťahu k aktívnej vecnej legitímácii žalovaný namietal, že súd prvej inštancie sa s namietanou neplatnosťou zmluvy o postúpení pohľadávky nijako v odôvodnení nevysporiadal, iba stroho konštatoval, že aktívna vecná legitímácia je daná a uvedená skutočnosť prešla viacnásobným súdnym prieskumom. Uviedol, že v zmluve o postúpení pohľadávky nie je jednoznačne vymedzená osoba postupníka, na ktorú má byť predmetná pohľadávka postúpená. Táto základná obsahová požiadavka zakladá neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávky. V tomto smere má žalovaný za to že nedostatočné odôvodnenie rozsudku zakladá arbitrárnosť a porušuje jeho právo na spravodlivý proces.

2.2. Žalovaný ďalej vzniesol námietku k posúdeniu nároku na nájom náhradného vozidla až do doručenia oznámenia o totálnej škode. Uviedol, že v konaní jednoznačne preukázal, že oznámenie o totálnej škode bolo splnomocnencovi poškodenej doručené dňa 22.09.2021. Túto skutočnosť žalobca v konaní ani nerozporoval. Súd prvej inštancie túto okolnosť posúdil ako preukázanú v konaní. Ďalej uviedol, že súd sa ako s predbežnou právnou otázkou mal vysporiadať s dátumom doručenia oznámenia o totálnej

škode, ktorý bol medzi stranami sporný, a na základe tohto dátumu priznať príslušný počet dní nájmu do zisteného dátumu doručenia tohto oznámenia. Mal za to, že súd sa nad rámec žalobcom požadovaného nároku zaoberal nárokom na poskytnutie náhrady za nájom vozidla až do vyplatenia poistného plnenia poškodenej, a to nad rámec prejednávanej veci, napriek posúdeniu, že oznámenie bolo poškodenej doručené už dňa 22.09.2021. Poukázal, že žalobca uznal, že má nárok na náhradu nájmu za náhradné vozidlo len do dátumu doručenia oznámenia o totálnej škode. V tomto smere má žalovaný za to, že súd prvej inštancie svojím nesprávnym procesným postupom porušil právo žalovanej na spravodlivý proces.

2.3. Žalovaný ďalej namietal skutočnosť, že súd vychádzal z nedostatočne zisteného skutkového stavu veci, nakoľko nijako neskúmal, či poškodená mala možnosť aj v čase pred vyplatením poistného plnenia zaobstaráť iné vozidlo. Súd neskúmal majetkové pomery poškodenej ani skutočnosti, či poškodené vozidlo bolo opravované a následne znova používané, resp. či vlastnila poškodená v čase nájmu náhradného vozidla iné vozidlo, či mala možnosť uzatvorenia leasingu, alebo iné okolnosti, na ktorých by súd založil svoje tvrdenie, že poškodená nemala objektívnu možnosť obstaráť si iné vozidlo až do 27.09.2021, kedy bol nájom ukončený.

2.4. Vo vzťahu k poplatku za pristavenie vozidla a technické opotrebovanie žalovaný vzniesol námietku. Má za to, že poplatok za pristavenie vozidla nie je nárokovateľným z titulu náhrady škody, nakoľko tento priamo nesúvisí s nájmom náhradného vozidla, nie je nevyhnutným výdavkom a nejde o účelne vynaložený náklad pri nájme motorového vozidla v dôsledku škodovej udalosti. Vo vzťahu k zníženiu poistného plnenia s ohľadom na opotrebovanie – rozdiel technických hodnôt najazdených kilometrov žalovaný poukázal na rozsudky Najvyššieho súdu ČR sp.zn. 1 Cz 86/90 zo dňa 30.11.1990, sp.zn. 25 Cdo 2703/2006 zo dňa 16.10.2008. Z uvedeného podľa žalovaného vyplýva, že pri likvidácii poistnej udalosti postupoval správne a vyplatil správnu výšku poistného plnenia za prenájom náhradného motorového vozidla.

3. K podanému odvolaniu sa vyjadril žalobca, ktorý uviedol, že rozhodnutie prvoinštančného súdu považuje za vecne správne a plne súladné s vykonaným dokazovaním a právne posúdenie zodpovedá povahe vynaloženia nákladov z hľadiska účelnosti, dôvodnosti a bezprostrednej súvislosti so škodovou udalosťou. Podľa názoru žalobcu, žalovaným prezentované skutkové a právne okolnosti v jeho odvolaní neodôvodňujú zmenu rozhodnutia alebo zamietnutie uplatneného nároku.

3.1. Vo vzťahu k aktívnej vecnej legitímácii žalobca uviedol, že súd celú vec správne posúdil a vyhodnotil, keď v rozhodnutí dospel k záveru, že aktívna vecná legitímácia žalobcu pre uplatnenie nároku je daná, pričom predmetná otázka skutočne bola ustálená rozhodovacou praxou súdov, a to práve v početných konaniach vedených voči žalovanému na rovnakom alebo obdobnom skutkovom základe. Uviedol, že žalovaný v odpore len všeobecne namietol, že v zmluve údajne nie je jednoznačne vymedzená osoba postupníka, avšak túto námietku nijako bližšie nekonkretizoval. Podľa žalobcu je takáto procesná obrana v rozpore s jeho postupom šetrenia poistnej udalosti, keďže sám žalovaný, tak ako je uvedené v žalobe, postúpenú pohľadávku žalobcovi čiastočne splnil a až následne v odpore spochybnil platnosť zmluvy o postúpení pohľadávky. Z uvedeného je zrejmé, že námietka žalovaného o nedostatku aktívnej vecnej legitímácie je účelová a neopodstatnená.

3.2. K výške uplatneného nároku žalobca v prvom rade uviedol, že základným zmyslom a účelom poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorových vozidiel je poskytnúť ochranu poškodenej v tých prípadoch, kedy ku škode dôjde v dôsledku prevádzky motorových vozidiel. Keďže nároky na náhradu škody sú súčasťou občianskoprávných vzťahov, zároveň považoval za potrebné poukázať na reparačnú funkciu a princíp úplnej náhrady škody, ktorý zaisťuje poškodenej náhradu celej jej spôsobenej škody v plnom rozsahu. V danom prípade preto súd nepochybne právne posúdil uplatnený nárok žalobcu v súlade so zásadami poistenia a reparácie škôd, keď vyhodnotil trvanie nájmu náhradného vozidla po celý čas nájomného vzťahu ako opodstatnené s poukazom na skutočnosť, že ani do ukončenia nájmu nedošlo k náhrade nákladov spôsobených dopravnou nehodou, odstráneniu škodlivých následkov a k navráteniu do pôvodného stavu – a to buď opravou poškodeného vozidla alebo vyplatením ceny zodpovedajúcej vzniknutej škode.

3.3. Žalobca ďalej uviedol, že pred súdom prvej inštancie uviedol, že oznámenie o totálnej škode emailom dňa 22.09.2021 nie je možné akceptovať ako dátum relevantného oznámenia o totálnej škode, keďže nejde o riadne a hodnoverné oznámenie tak dôležitej skutočnosti, akou je totálna škoda. Poukázal

na predložené listinné dôkazy (najmä čestné prehlásenie poškodenej), z ktorých vyplýva, že poškodená sa o skutočnosti, že škoda na jej vozidle bola vyhodnotená ako totálna, dozvedela až z oznámenia, ktoré jej bolo doručené dňa 27.09.2021. Žalobca si v predmetnom konaní uplatnil nárok na náhradu nákladov na náhradné vozidlo len do dátumu doručenia oznámenia o totálnej škode t. j. do 27.09.2021. Skutočnosť, že súd nevyhodnotil dôkazy podľa predstáv žalovaného, nezakladá automaticky záver o nesprávnosti týchto skutkových zistení. V súvislosti so závermi rozhodnutia poukázal na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. III. ÚS 602/2022 zo 16. februára 2023.

3.4. K poplatku za pristavenie a prevzatie vozidla, k technickému opotrebovaniu žalobca uviedol, že je všeobecne akceptovateľné, že prenajímateľovi vznikajú náklady v súvislosti s odovzdaním, prevzatím a prípravením vozidla očisteného pre ďalšieho klienta. Je síce prirodzené predpokladať starostlivosť každého vlastníka o svoje vozidlo, resp. v podobných prípadoch starostlivosť poškodenej ako držiteľa o náhradné vozidlo, ktorý navyše má povinnosť vrátiť vozidlo v stave, v akom mu bolo odovzdané. V skutočnosti je však žalobca nútený zabezpečiť čistenie vozidla po skončení každého jedného nájmu, keďže po užívaní vozidla poškodenej sú na vozidle známky používania a bežného, v závislosti od okolností buď väčšieho alebo menšieho znečistenia. Z toho dôvodu je úplne prirodzené, že nielen žalobca ale aj iné auto požičovne fakturujú spolu s nájmom poplatok za služby nevyhnutne spojené s nájmom. Žalobca musí tieto náklady vynaložiť vždy pri prevzatí a odovzdaní vozidla ďalšiemu nájomcovi, a to bez ohľadu na dĺžku predchádzajúceho nájmu. Má za to, že poplatok uplatňovaný zo strany žalobcu nie je v rozpore s obchodnými zvyklosťami, zásadami poctivého obchodného styku alebo dobrými mravmi, pričom výška poplatku v spojení s výškou nájmu nie je výrazne vyššia ani neprekračuje obvyklé nájomné.

3.5. V závere vyjadrenia žalobca uviedol vo vzťahu k zníženiu poistného plnenia s ohľadom na opotrebenie – rozdiel technických hodnôt, že sa stotožňuje s odôvodnením rozsudku. Uviedol, že žalovaný v konaní v tomto smere až doteraz neuplatnil nijakú procesnú obranu, pričom svoj postup ani nijako nevysvetlil a nezdôvodnil.

4. K vyjadreniu žalobcu sa vyjadril žalovaný. K aktívnej vecnej legitímácii uviedol, že úhrada časti poistného plnenia na účet žalobcu bola uskutočnená ešte v rámci likvidačného konania, kde bol žalobca ako prenajímateľ vozidla označený ako subjekt oprávnený na prijatie poistného plnenia namiesto poškodenej. Je bežným postupom poisťovní, že po tom, čo poškodená označí, že poistné plnenie má byť poukázané na účet poskytovateľa služby, je táto čiastka plnená priamo na ich účet, aby poškodená nebola zaťažovaná vykonávaním ďalšieho bankového prevodu. Tvrdenia žalobcu, že žalovaný nie je oprávnený vzniesť námietku neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávky, je absurdné a zavádzajúce. Žalovaný k prenájmu vozidla do doručenia oznámenia o totálnej škode uviedol, že žiadny právny predpis nestanovuje povinnosť pre žalovaného doručiť žalobcovi oznámenie o totálnej škode prostredníctvom poštovej zásielky listinnou formou, a preto týmto postupom, kedy e-mailovou formou informoval o tejto skutočnosti, nijako neporušila svoje zákonné povinnosti ale konala za účelom rýchlosti a hospodárnosti.

5. Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací (§ 34 zákon č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“), preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie v spojení s opravným uznesením v rozsahu a z dôvodov vymedzených v odvolaní (§ 379, § 380 CSP) a bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 CSP a contrario) postupom v zmysle § 219 ods. 3 CSP rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil podľa § 387 ods. 1, 2 CSP.

6. Odvolací súd podrobne preskúmal rozhodujúce otázky, ktoré boli vo veci vznesené a v zásade sa stotožnil s podstatnými skutkovými a právnymi závermi, na ktorých svoje rozhodnutie súd prvej inštancie založil. Súd prvej inštancie v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti rozhodné pre rozhodnutie o žalobe žalobcu, vecne správne rozhodol a svoje rozhodnutie odôvodnil v súlade s § 220 ods. 2 CSP. Odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie je vecne správne, pričom v jednotlivostiach naň poukazuje aj odvolací súd. Z uvedených dôvodov sa odvolací súd v odvolacom konaní obmedzil na konštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia (§ 387 ods. 2 CSP).

7. Vo všeobecnosti odvolací súd považuje za potrebné uviesť, že v zmysle ustanovenia § 380 CSP je viazaný odvolacími dôvodmi (odsek 1) s výnimkou väd týkajúcich sa podmienok konania, na ktoré je povinný prihliadať, aj keď neboli v odvolacích dôvodoch uplatnené (odsek 2). Z toho vyplýva, že na iné pochybenia súdu prvej inštancie mimo tých, ktoré namietol odvolateľ v odvolacej lehote,

ktoré by inak mohli byť odvolacím dôvodom v zmysle ustanovenia § 365 CSP, prihliadať nemôže, aj keď by takéto pochybenia zistil. Odvolací súd konštatuje, že nevzhladol žiaden nedostatok naplnenia podmienok konania.

8. V ďalšom odvolací súd posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích dôvodov v kontexte s namietaným porušením práva na spravodlivý proces, teda či súd prvej inštancie svoje rozhodnutie odôvodnil, a to s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na všetky námietky (argumenty) uvedené v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (viď rozhodnutie Ústavného súdu SR sp. zn. II. ÚS 78/05), pričom konštatuje, že súd prvej inštancie svoje rozhodnutie odôvodnil v súlade s ustanovením § 220 ods. 2 CSP, keď uviedol rozhodujúci skutkový stav a primeraným spôsobom opísal výsledky vykonaného dokazovania, svoje závery náležite vysvetlil a dostatočne uspokojivo objasnil, z akých úvah vychádzal. V okolnostiach prejednávanej veci sa odvolací súd nestotožnil s námietkou žalovaného o nedostatočnom odôvodnení napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie, keď rozhodnutie súdu prvej inštancie obsahuje vysvetlenie dôvodov, na ktorých súd prvej inštancie založil svoje rozhodnutie. I keď nepreskúmateľnosť rozhodnutia pre nedostatok jej riadneho odôvodnenia je takým nesprávnym procesným postupom, ktorý je spôsobilý znemožniť sporovej strane, aby uskutočňovala svoje procesné práva v takej miere, že to má za následok porušenie práva na spravodlivý proces, podľa názoru odvolacieho súdu v prejednávanej veci o taký prípad nešlo, keď súd prvej inštancie síce stručne avšak dostatočne zrozumiteľným spôsobom prezentoval svoje skutkové a právne závery, z ktorých pri svojom rozhodnutí vychádzal. Odôvodnenie napadnutého rozhodnutia preto nemožno in globo považovať za rozporné s požiadavkou vyplývajúcou z práva na spravodlivý proces, keďže je z neho zreteľné, z akého skutkového stavu súd prvej inštancie pri rozhodnutí vychádzal, ako aj to, o aké ustanovenia právnych predpisov sa jeho rozhodnutie opieralo a ako boli tieto relevantné ustanovenia ním interpretované.

9. S námietkou nesprávnych skutkových zistení súvisí tiež otázka právneho posúdenia veci súdom prvej inštancie. K námietke žalovaného o nesprávnom právnom posúdení veci odvolací súd uvádza, že právnym posudzovaním veci súd neporušuje žiadnu procesnú povinnosť vyplývajúcu mu zo zákona, ani procesné práva účastníka. Nesprávnym právnym posúdením sa rozumie subsumovanie skutkového stavu pod normu hmotného práva alebo procesného práva, ktorá v hypotéze nemá také predpoklady, aké vyplývajú zo zisteného skutkového stavu. Nesprávne právne posúdenie veci konkrétne spočíva v tom, že súd použil nesprávnu právnu normu, alebo síce aplikoval správnu právnu normu, ale ju nesprávne interpretoval a napokon právnu normu síce správne vyložil, ale na zistený skutkový stav ju nesprávne aplikoval (porovnaj rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 2 M Cdo 4/2009). Takú vadu napadnutého rozhodnutia v posudzovanej veci odvolací súd nezistil a konštatuje, že rozhodnutie súdu prvej inštancie sa opiera o tvrdenia a relevantné dôkazy produkované stranami v prvoinštančnom konaní a vychádza zo správne aplikovaných a interpretovaných právnych noriem na dostatočne a správne zistený skutkový stav veci.

10. Žalovaný v odvolaní namieta aktívnu vecnú legitímáciu žalobcu v spore. Odvolací súd túto námietku vyhodnotil ako nedôvodnú a uvádza, že z vykonaného dokazovania je nesporne preukázané, že pri škodovej udalosti dňa 12.08.2021 bolo poškodené osobné motorové vozidlo zn. Mazda CX5, EVČ: A.. Škodová udalosť bola spôsobená prevádzkou motorového vozidla Volvo N36, EVČ: A., v tom čase povinne zmluvne poistený u žalovaného. Poškodená si na základe zmluvy o nájme č. 22/2021 zo dňa 31.08.2021 prenajala od žalobcu náhradné motorové vozidlo na obdobie v čase od 31.08.2021 do 27.09.2021, za nájom vozidla jej bolo účtované nájomné žalobcom na celkovú sumu 1.290,- eur. Žalobca svoju aktívnu vecnú legitímáciu v spore odvodzoval od zmluvy o postúpení pohľadávok uzatvorenej dňa 27.09.2021 medzi žalobcom ako postupníkom a poškodenou z poistnej udalosti ako postupcom. Postúpená bola pohľadávka voči žalovanému z titulu nároku na náhradu škody - vynaložených nákladov za užívanie náhradného vozidla v príčinnej súvislosti so škodovou udalosťou. Postúpenie pohľadávky bolo odplatné. Poškodená mala voči žalobcovi záväzok titulom úhrady nájomného, a zároveň pohľadávku titulom odplaty za postúpenie pohľadávky na náhradu škody a žalobca mal voči poškodenej pohľadávku na nájomnom a záväzok zaplatiť odplatu za postúpenie pohľadávky. Zmluvné strany sa dohodli, že dôjde k započítaniu ich vzájomných nárokov.

11. Odvolací súd vyhodnotil predmetnú pohľadávku ako pohľadávku spôsobilú na postúpenie a zmluvu o postúpení pohľadávky hodnotí ako platný právny úkon spĺňajúci všetky kritériá platnosti právneho úkonu zmluvy o postúpení pohľadávky stanovené hmotnoprávnou úpravou. V konaní bol preukázaný

vznik škody, ktorá spočíva v nákladoch na zapožičanie náhradného vozidla. Žalovaný nespochybnil, že náklady na požičanie náhradného vozidla predstavujú náklady vzniknuté v príčinnej súvislosti so vznikom poisťnej udalosti. Namietal však, že v zmluve nie je jednoznačne vymedzená osoba postupníka, na ktorú mala byť predmetná pohľadávka postúpená a táto základná obsahová požiadavka zakladá neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávky. Odvolací súd poukazuje na skutočnosť, že žalovaný pohľadávku, ktorá bola predmetom postúpenia čiastočne plnil a až následne spochybnil platnosť jej postúpenia. Odvolací súd má za to, že žalobca tak na základe zmluvy o postúpení pohľadávky nadobudol existujúcu žalovateľnú pohľadávku, ktorá zakladá jeho aktívnu vecnú legitímáciu v prejednávanej spore. Odvolací súd nezistil rozpor právneho úkonu postúpenia pohľadávky so zákonným ustanovením § 524 Občianskeho zákonníka.

12. Ako nedôvodnú odvolací súd vyhodnotil aj námietku žalovaného, ktorou namietal, že súd prvej inštancie priznal žalobcovi čiastku nájomného za dlhšie obdobie, ako pôvodne požadoval, nakoľko nevykonal dokazovanie v otázke dátumu vyplatenia poisťného plnenia. Odvolací súd konštatuje, že žalobca si v predmetnom konaní uplatnil nárok na náhradu nákladov za náhradne vozidlo do dátumu doručenia oznámenia o totálnej škode, a to do 27.09.2021, a to napriek tomu, že v zmysle princípu reparácie škody je dôvodné považovať uvedené náklady za účelne vynaložené do doby, keď bola škoda na vozidle reparovaná, a to vyplatením sumy zodpovedajúcej vzniknutej škode. Súd prvej inštancie nepochybne správne posúdil uplatnený nárok žalobcu v súlade so zásadami poistenia a reparácie škôd, keď vyhodnotil trvanie nájmu náhradného vozidla po celý čas nájomného vzťahu ako opodstatnené s poukazom na skutočnosť, že ani do ukončenia nájmu nedošlo k náhrade nákladov spôsobených dopravnou nehodou, odstránením škodlivých následkov a k navráteniu do pôvodného stavu (oprava poškodeného vozidla alebo vyplatenie sumy zodpovedajúcej vzniknutej škode). Pokiaľ ide o žalovaným namietanú skutočnosť, že súd prvej inštancie sa mal vysporiadať s dátumom doručenia oznámenia o totálnej škode, ktorý bol medzi stranami sporný, odvolací súd túto vyhodnotil ako nedôvodnú. V tejto súvislosti súd prvej inštancie uviedol, že oznámenie o totálnej škode emailom bolo doručené splnomocnencovi poškodenej dňa 22.09.2021, pričom žalobca v konaní poukázal na to, že predmetné emailové oznámenie bolo neakceptovateľné z dôvodov jeho riadneho a hodnoverného oznámenia, ku ktorému došlo až 27.09.2021 doručením poškodenej. Vo vyššie uvedenom kontexte je aj podľa odvolacieho súdu potrebné uviesť, že oznámenie o totálnej škode emailom nie je možné akceptovať z toho dôvodu, že nešlo o elektronický dokument opatrený kvalifikovaným elektronickým podpisom, ale iba o automaticky vygenerovanú správu, obsahom ktorej mala byť kópia dokumentu bez akejkoľvek autorizácie alebo podpisu oprávnenou osobou. Uvedené však nič nemení na právnych záveroch súdu prvej inštancie týkajúcich sa tej skutočnosti, že náklady vynaložené poškodenou na prenájom náhradného vozidla možno považovať za nutné a účelné až do doby vyplatenia poisťného plnenia, ku ktorému do 27.09.2021 nedošlo. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku v spojení s opravným uznesením ďalej nevyplýva ani skutočnosť, že by súd konal nad rozsah žalobného návrhu a priznal žalobcovi nájomné za dlhšie obdobie alebo vo vyššom rozsahu, ako sa žalobca domáhal. Odvolací súd opätovne zdôrazňuje názor, že oznámenie o totálnej škode doručené emailom nie je možné akceptovať ako dátum relevantného doručenia, nakoľko je potrebné jeho riadne, kvalifikované doručenie.

13. Odvolací súd konštatuje, že skutočnou škodou sa rozumie ujma, ktorá predstavuje zmenšenie majetku poškodeného a je objektívne vyjadriteľná peniazmi. Ide o určenie rozdielu v hodnote poškodeného majetku pred spôsobením škody a po spôsobení škody (R 55/1971); inak sa škoda definuje aj ako ujma (vyjadriteľná v peniazoch) spočívajúca v zničení, strate, zmenšení alebo znehodnotení vecí a predstavujúca majetkové hodnoty potrebné na uvedenie do predchádzajúceho stavu. Za skutočnú škodu sa považuje škoda, ktorá sa prejaví v majetkovej sfére poškodeného tým, že došlo k zmenšeniu jeho majetku. Predstavuje tak náklady vyjadrené v peňažnej forme, ktoré sú potrebné na uvedenie do pôvodného stavu alebo aj náklady, ktoré boli navyše vynaložené v porovnaní so stavom, ktorý tu bol bez škodnej udalosti.

14. Z ustálenej judikatúry vyplýva, že poškodená má nárok na náhradné vozidlo len za podmienky, ak je jeho zapožičanie nevyhnutne potrebné a zároveň, že náklady na takéto zapožičanie sú vynaložené nutne a účelne. V danom prípade bolo preukázané, že na strane poškodenej sa jednalo o účelne a nutne vynaložené náklady na prenájom náhradného motorového vozidla v trvaní 28 dní, pričom k zapožičaniu náhradného motorového vozidla došlo v príčinnej súvislosti so škodovou udalosťou zo dňa 12.08.2021. Odvolací súd dospel k rovnakému záveru ako súd prvej inštancie, že ak poškodená pri čiastočnej škode má právo používať náhradné vozidlo do času, pokiaľ nie je jej vozidlo opravené a nemá

objektívnu možnosť ním disponovať, tak musí mať právo aj pri zničení veci používať náhradné vozidlo do času, kým jej nie je poskytnutá reparácia, teda nahradená škoda.

15. Odvolací súd poukazuje na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. III. ÚS 602/2022 zo dňa 16. februára 2023, ktorý k účelnosti a primeranosti užívania náhradného vozidla konštatoval, že dôležitým kritériom pre toto posúdenie môže byť doručenie oznámenia o ukončení likvidácie (ukončenie šetrenia) škodovej udalosti a poukaz finančných prostriedkov, keď poškodený ich prijatím (až) získa možnosť využívať hodnotu, ktorú pred škodovou udalosťou plnohodnotne realizoval využívaním poškodeného vozidla. Ústavný súd Slovenskej republiky v odôvodnení uviedol: „...Poškodený, ktorému vznikla na motorovom vozidle totálna škoda by nemal byť v horšom postavení ako poškodený, ktorému vznikla škoda čiastočná, do ktorého ho dostane taký výklad právnej normy, podľa ktorého účelnosť nákladov možno považovať len do oznámenia poisťovne o spôsobe likvidácie. Poškodený ani po tomto oznámení poisťovne nemôže naďalej využívať svoje vlastné motorové vozidlo, čiže nedochádza k zmene jeho postavenia a naďalej je nútený využívať náhradné motorové vozidlo. Za oznámenie o ukončení šetrenia škodovej udalosti nie je možné považovať predbežné oznámenie poisťovne o rozsahu poškodenia vozidla, t. j. oznámenie o spôsobe, akým bude poisťovňa ďalej pri šetrení škodovej udalosti postupovať. Dôležitým kritériom pre posúdenie primeranosti a účelnosti užívania náhradného vozidla môže v okolnostiach prípadu byť doručenie oznámenia o ukončení likvidácie (ukončenie šetrenia) škodovej udalosti a poukaz finančných prostriedkov, keď poškodený ich prijatím (až) získa možnosť využívať hodnotu, ktorú pred škodovou udalosťou plnohodnotne realizoval využívaním poškodeného vozidla.“

16. Námietku žalovaného týkajúcu sa toho, že poplatku za pristavenie vozidla nie je nárokovateľným z titulu náhrady škody, nakoľko tento priamo nesúvisí s nájmom náhradného vozidla, nie je nevyhnutným výdavkom a nejde o účelne vynaložený náklad pri nájme motorového vozidla v dôsledku vzniku škodovej udalosti, vyhodnotil odvolací súd ako nedôvodnú. V tejto súvislosti odvolací súd konštatuje, že poplatok je všeobecne paušalizovaný ako jednorazový poplatok za pristavenie a prevzatie vozidla, teda ide o náklady spojené s prenájomom náhradného vozidla. Poplatok za pristavenie a prevzatie vozidla uplatnený žalobcom v sume 30,- eur mal nesporný hmotnoprávny základ vyplývajúci zo zmluvného vzťahu založeného zmluvou o nájme, uzatvorenou medzi žalobcom ako prenajímateľom a poškodenou ako nájomcom a z hľadiska nutnosti a účelnosti jeho vynaloženia, a teda dôvodnosti uplatnenia uvedeného poplatku v rámci náhrady škody, má aj odvolací súd za to, že i uvedená časť je krytá príčinnou súvislosťou spojenou so vznikom dopravnej nehody.

16.1 Odvolací súd zároveň zdôrazňuje, že vzhľadom na charakter podnikateľskej činnosti žalobcu je zrejmé, že je potrebné, aby každému klientovi odovzdal vozidlo, ktorého interiér bude upratovaný a povysávaný, a ktoré bude skontrolované aj po technickej stránke. S týmto upratovaním, vysávaním a kontrolou však žalobcovi nevyhnutne vznikajú náklady. Z ekonomického hľadiska je pritom možné uvedené náklady financovať buď zvýšením denného nájomného alebo vyčlenením uvedených nákladov do samostatného „poplatku“. Odvolací súd konštatuje, že poplatok za pristavenie a prevzatie vozidla uplatnený žalobcom v sume 30,- eur poškodená nevyhnutne musela vynaložiť na to, aby jej žalobca vozidlo požičil a ide teda o súčasť škody, ktorá poškodenej vznikla. Súd prvej inštancie teda správne konštatoval, že predmetné náklady boli vynaložené aj nutne, aj účelne, nakoľko boli vynaložené počas vykonávania opravy poškodeného vozidla a boli vynaložené vo výške určenej v zmysle cenníka prenajímateľa náhradného vozidla za obdobné vozidlo.

17. Pokiaľ ide o námietku žalovaného vo vzťahu k zníženiu poistného plnenia s ohľadom na opotrebovanie – rozdiel technických hodnôt najazdených kilometrov, odvolací súd aj túto námietku vyhodnotil ako neopodstatnenú. V súvislosti so znížením poistného s ohľadom na opotrebovanie – rozdiel technických hodnôt najazdených kilometrov sa odvolací súd stotožňuje s právnym záverom súdu prvej inštancie v danej veci a odkazuje na odôvodnenie súdu prvej inštancie uvedené v bode 60. Odvolací súd pre úplnosť uvádza, že v predmetnom konaní bolo ustálené, že škoda vznikla a v akej výške. Ak v danej sporovej veci nevyhnutnosť a účelnosť vynaložených nákladov žalovaný namietal, resp. spochybňoval, bolo dôkazné bremeno v rovine uvedenej námietky na žalovanom, pričom žalovaný v danej súvislosti neuplatnil žiadnu procesnú obranu.

18. Pokiaľ žalovaný vo svojom odvolaní poukazoval na rozhodnutie Najvyššieho súdu Českej republiky, odvolací súd poukazuje na to, že uvedené rozhodnutie Českého najvyššieho súdu nie je pre odvolací súd rozhodnutím vyššej súdnej autority, a preto naň nebolo možné prihliadať.

19. Ďalšie argumenty žalovaného v odvolacom konaní odvolací súd považoval pre rozhodnutie vo veci už za nerozhodné, bez potreby sa nimi osobitne vyporiadať. I podľa už konštantnej judikatúry súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené stranami konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných stranami. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku či pripomienku nastolenú stranou, je potrebné, aby bolo reagované len na podstatné a relevantné argumenty strán konania (porovnaj rozhodnutie Ústavného súdu SR sp. zn. II. ÚS 200/09 a pod.). Preto na ostatnú odvolaciu argumentáciu zaoberajúcu sa ďalšími irelevantnými okolnosťami prejednávanej veci, už nespôsobilú ovplyvniť rozhodnutie, odvolací súd nepovažoval za potrebné reagovať špecifickou odpoveďou.

20. Odvolací súd potom dospel k záveru o nedôvodnosti odvolacích námietok žalovaného v súvislosti so skutkovými a právnymi závermi okresného súdu. Z uvedených dôvodov, keďže súčasne v spore nevzhliadol žiadne vady v postupe súdu prvej inštancie, ktoré neboli stranami namietané, a na ktoré by bol oprávnený prihliadnuť z úradnej povinnosti (§ 380 ods. 2 CSP), rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil.

21. Vzhľadom na vyššie uvedené, konštatujúc nedôvodnosť odvolania žalovaného, odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP tak vo výroku I., ako aj vo výroku II. ako vecne správny potvrdil.

22. Výrok o trovách odvolacieho konania sa opiera o ustanovenie § 396 ods. 1 s poukazom na ustanovenie § 255 ods. 1 CSP. Žalobca bol úspešnou stranou odvolacieho konania, preto mu patrí náhrada trov odvolacieho konania voči neúspešnému žalovanému v rozsahu 100 %.

23. Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).
Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)